

ח שירי תהלה

ר פנאח וארונה אעלה אליך ואוחד אמור, ואת אנשי אויבך
באבם אקטוף ראש אמור, ואאנוש אותם ואיסר במכאוב
וממאיר.

ט ונאך השאטים אותך אפית אליהם ואינם, זאת אעשה
אל אורת נאונם, אף אשיב אליהם את אונם, במלאות
סאונם.

ת אותך אמלא כנאות, כמאז מנזא אמן ראית נפלאות,
הלא אם אקבצך מארבע פאות, נוראות תראה איך
אשימך לאות.

תנאים לחג הפסח

ז בר טוב זכרני אל, כי נקראתי למלך
וצמר רתחחון בי ותהי שר פלך
כי רשאות חן חן לך
אך תשיבי דרכך ואל תקשה בריב ומצה
ותעזוב בוגדך ורמוציא החוצה
כי יפה את רעיתי כתרצה
ב רית עולם כרתי אני חבצלת השרון
ערוכה בהכשר ויררון
עם אלה מתיכן יבא וקדוש מהר פארן

המניד מראשית אחרית • הוציא אסירים

בבושרות • ללא דברי התנאים והברית •

מצד אחד בחור בארזים חבו ממתקים • לו משפטים ושרים
וחקים • עיניו כיונים על אפיקים •

מצד השני הבתולה בתולת ישראל בת סננים ופחתים •
נברה

ושירי תהלה

נכרת עקור יאש העררה למוות נפשו וחיותו לממתים , נל
נעול מעין חתום .

ר"ד החתן ישא את הבתולה בחופה וקרושין , בקול צהלה
תשואות מלאה שמחה וששון , ועל מקראיה ענן
יומם עשן .

ואל יברחו ואל יעלימו זה מזה רק ידורו ביהבה ואחות
וריעות הוא יקרא לה חבלי וגורלי , והיא תקרא לו
אלהים חילי , ותקרא לו אישי ולא תקרא לו עוד בעלי .
החתן התחייב לסלק להכלה הדין מצות ונחלק לשנים ,
רמיח עשה ושם לא תעשה מצות ה' ברה מאילת
עינים , והסילק יהא בשעת מחולת מחנים .

השליש המרוצה להצדדים הוא משה איש אלהים איש
בשורה , ואחר מהולת מחנים יסלק להכלה קל
מהרה , ויאמר ה' אל משה עלה אלי ואחנה לך
לוחות חאבן והתורה .

ואחריות קיבל השליש איש אמונים , כשיקרה אונס נשבה
או נשבר אזי ידרוך שלמונים , ויאמר ה' אל משה
פסל לך שני להות אבנים כראשונים .

מתנת להכלה המיועדת לי מחנה טובה בבית גנוי
הנעימה עלי רבה מהרבית , ואחנה אליה בחיבת
ושמרו בני ישראל את השבת .

(באופן אחר) (מתנות להכלה מתנה טובה ננית גנוי סגור
בחוסס , ולא חסן לגויי הארצות לאומות , רק לאומות חסן כי כונן
סבטי מאז הכרתי אותם , ושאר בני ישראל את שנת לדורותם) .

בגדי החתן עוטה אור כשלמה ענן לבוש , ערפל חתולתו
וכובע ישועה בראשו , עוז ותפארת במקדשו .

בגדי הכלה התחייבה א' שתהי' בבוקר בבוקר בצמר צח
מעוטפת

מעוטפת , ומכרבלת בציצת על כנפות , ופאורה חבוש עליה והיה לטוטפות •

מזונות התחייב רחתן להכלה אשר אליו משלבת , לחם חקה כל עת אשר בישימון מסבבת , את המן אכלו עד בואם אל ארץ נושבת •

והמזונות אשר מטל עליו , כה יהי משפטה בבוקר תשבע לחם חמורות שלאנן ושלו , ויהי בערב ותעל השלו •

כל ימי משך המזונות התחייב לתת לה כל תשוקה , להאכילה ולהשקרה , להלבישה ולהנעילה הכל ישלים חקת , שמלתה לא כלתה ורגלה לא בצקה •

דירה בארץ אשר ה' נתן לה לרשת , ארץ הרים וגבעות ימים ויבשת , אשר אבניה ברזל ומהדריה תחצב נחשת •

זמן החתינה ג' ימים לתורש סיון באם הדרך אז יבוא החתן ברכבו ובפרשיו למקום פלוני , ובתולות אחריו מובאות המה קהל המוני , ויסעו מרפירים ויבואו מדבר סיני •

כ"ז התחייב החתן להשמיע נעים ונמירות להכלה אשר אותה עזק , להיות דרך לחזיון קולות וברקים רצוא ושוב כמראה הבוק , בהצצרות וקול שופר הלוך וחזק :

מחמת עירור וקטט ח"ו אם תלכו נגר תוק המורשה יהיה וארצכם כנחשה , כי היא לא אשתו והוא לא אישה •

(ואם יבנים מינס ולגס לי לא תהיה שכולה , כי לך יקרא חפני נכ ולחרנך בעולם , שוש אשים עליך כחשש חתן על כלל) •

ע"ק מצר החתן שמים אשר רקעתי , וארץ אשר רקמתי , כי אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי :

ע"ק מצר הכלה משה ואהרן המה ענו ארץ , והמה ועמך

שידורי תהלה

בפרץ, אם יהיה המונים המונים בעמק ההריון :
הצדדים מחויבים לפצות העיק שלא יגיעו להם גזק
במפעלם, ויטו לארץ מגלם, עוד כל ימי עולם :
וקנינו מן הצדדים, ונזן העיק להתעלם זרה עם זה באהבת
דודים, עוד כל ימי הארץ שפה אחת ודברים אחדים :
ישמח החתן עם הכלה טובת מדארה ויפה עינים, ביום
הוציאם מארץ מצרים, בעבור ישמרו חקי אלהים
חיים, והכל שריר וקים.

כתובה לחג השבועות

א רח אשעיר והופיע מהר פארן אל עולם, להתעלם דודים
עם נה נדב למלכות אשאלם, ועם כל קדושו פרס סנת שלם :
א לים ואופנים רכב ופרשים, הנה והנה על בני השדה נעושים,
ויצפו לראות מה ידבר דודי לרעיתו היפה ננשים :
ב יק ונול ננה נבר האור נבעת הלבוש, וכה אחר דודי יונאי
רעיתי קרב אללי עד הנה, וחשתיך לי באמונה :
ג ה ענף חיונה את שמעת דודי שמעתיכו שמעוני, ונענתי
דרכי לנקש אכבה מלפניו, אהרתי אעלה בתאר חוזה נסנסניו :
ד ה נה לחופה ינח ק' חיש מהר, וימהרנה לו לאשה ויקדש
ויעהר, ויחן ישראל ננד הדר :
ה פלח אהנה ננייה ערוכות ושמורות, נדברי הנרית כנרות,
וכמכתב מכתב אלהים הוא חרות.

בששי בשבת בחודש השלישי לצאת בני ישראל ממצרים
היון, אל חי עשה כיון, להנחילם אור היקר ששה
ימים לחודש כיון.

שנת אלפים וארבע מאות ושמנה וארבעים לבריאת עולם
למנין שאנו מגין כאן בכל מחנים, פה חבל וקצוי איים.
כי ה' יסר ארץ וימינו טפחה שמים.

איה החתן הנגיד נגידים, שר שריף, לו תלתלים שחורות

אמריו

שירי תהלה

אמרין אמרות טהורות , נמצא מאד עזרה בצרות •
אמר להרא בותולתא יפיפי' לא עממה ארזים , נושאת הן
 בעיני כל רואיה בשאון עליונים , נאוו לחיי בתורים
 צוארה בחרוזים •

הוי לי לאינתו כדת משה וישראל וחקותיך על כפים • ותהי
 לי סגולה מכל העמים ואיום , אנכי ה' אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים •

ואנא אוקיר ואויון ושמנת עבית כשית השמר פן יפחה
 לבבך לחרשי צירים , זכור את הרברים , לא יהיה לך
 אלהים אחרים •

ואפרנס יתיכי ליכי ועל לבך אהיה נרשם , וכי תדבקובשמי
 תשבע באמת ואמונה ואל תאשם , לא תשא
 את שם •

בהלכת גוברין יהוראין דפלחין ששת ימי המעשה וביום
 השביעי ירגיעו וינפשו , כל אחד מקצירו וחרישו ,
 זכור את יום השבת לקדשו •

דמוקריין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא יאף אני יאברך
 לחמד ומימד , עיכ כבר ה' מהונך וימלא אטמך ,
 כבוד אביך ואמך •

ויהבינא לך נד כיצוה ותורה אור בהם צח , ובאהבתה תשגת
 נצח , ודברך בנחת נשמעין ואל תפתח פיך ברצח ,
 לא תרצח •

טוהר בתולייכי כסף תכסף לביתך כתפארת אדם לשבת
 בית וכאשר חמנאפת שמדרי נשף , אל תשאף ,
 ותשמור כואף , לא תנאף •

דחזי ליכי מדאורייתא ובתורה תשגה או בשיבה תגב , ואל
 תשית לב אל היר כי יגוב , לא תגוב •
 ב ב ב ב ב

שירי תהלה

מזונייכי וכסותייכי וספיקיכי אתן לך למנה , השמר פן
על פת לחם יפשע גבר ותהי עד מזהר מכחש
אמונה , לא תענה •

ומועיל לוהיכי (ע"ד הכתוב כי כועליך עוסיך ה' (ישעיה כ"ד) •
באורח כל ארעה ושייך מלפני לא יכרת ולא
ישמר , ותגל נפשך בחלקך תמיד , לא תחמוד •
וצביאת כלתה דא והוית לוי לאנתו ולקיים החזון , והקדימה
פיה לאוזן • וענתה ואמרה נעשה ונשמע בחפזון •
ורין גרוניא דהנעלת ליה בכסף וזהב ותכשיטין , לשמור
ך' ספרים הנחמדים מחטבות אטון , כי נעים כ'
השמרם בבטן •

כמנא דלבושא גדילים יעשנה , בשימושה דירה מזוזה
בבית אשר הוא הונה , כי מלאך ה' סביב יחנה •
בשמושי דערסא בחדר הפיטות ערשנו רעננה , משם יסכות
ה' שוכן מעונה , עתרת ושועת מי מנה •

בבגדי פשתן פאדי פשתן ומכנסי פשתן ילבשו כרהנינו •
וחסידך רנן ירננו , בחר מרום מראשון מקום מקדשינו •
הכל קיבל עליו חתן רנן בתרי"ג זקוקי' דגורין להנחילם
ממדרב מתגרה , לקיים על ידיהן אשיות ארין על
כנה , כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה •

(נאופן אחר) (הכל קיבל עליו חתן דנן כתר"ג זקוקי' דגורין
להנחילם כחל נמרץ • חקים ומשפטים פרוץ יפרוץ • כי טוב
סחיה מסחר כסף ומנוחמה פחרון) :

וצבי חתן דנן והוסיף לרה עוד מרילירה ולרהנית ברכות •
הקים מה שעהידים להתחדש ממי הבריכות על כל
קוץ וקוץ הלי הליס של הלכות •
ס'ה גרוניא רין ותוספתא דא אשר ארשתך , השמור לכל

געו מענלותיך, בכל דרכיך דעו וזהו יישר אורחתיך •
 וקיבל החתן להתפרע מושפר ארג נכסין להביאך אל ארץ
 הכנעני, ובתוכך אתן משכני, משם אתקנך ותחי
 חיתם על יד ימיני •

וקניניך דאית לי תחות שמיא להתפרע מנאי אם ילכו
 בחקתי • וישמרו בריתי ועדותי, אבנה את בית נכותי •
 ואחריות כתובתא כו' קבל החתן דנן ככתובות דגהינן
 בישראל דלא בטופסי דשטרארק ערוכה ושמורה •
 לה משפט הבכורה •

על כל היא דכתיב לעיל בעבור ישמרו חקי חיים מאלהי
 השמים • והכל שריר וקים •

שבע ברכות

וכאשר תם כחונתא דא וכוונתא דין, אז מלאכי נכחות יודון
 יודון, וכף אל כף דא לדא נקטן, ושפחותיהם מרחשין,
 וירונן לאלהי סמכרות, נשנע ברכות •

ויענו להקת מלאכי מעלה, וירונן בקול המולה •

מח נעים עלי חבר בעת חולל חלר לידיו,
 לא נערך מהשלמת חפצו כל אלה יסרה ירו,
 שעשועי הצפון יומים, לשלומי אמוני ישראל נלה סודו,
 ברוך אתה ה' שהכל ברא לכבודו •

ויפנו חנרת אראלים, מול המלשינים והרונלים, המה הנפילים •

מה אמלה לבוחם עת דברו סרה על האדם •
 באמרם מה אנוש כי תזכרנו אל הבוא בסודם,
 חן רב עליליה חשבה לטיבה להפילם חבלי קדם •
 ברוך אתה ה' יוצר האדם •

ויענו

שירי תהלה

ויענו זנאות תרשישים / המה ענדיו המלחשים *

ברוך אתה אשר חקק צלמות אנושית וחבנית הודם ,
בצלם דמותו יתארהו ויפעלהו בעת יוצרו מראש מקדם ,
גם סגולתו נִבְרַת גִּילּוֹ מִגִּיּוֹי גִּרְמִיו לַקְהֵל בְּרָדָם ,
ברוך אתה ה' יוצר האדם *

ויענו רוכני אופנים בלשון יפודית / ומדנרים דברי עתידות *

שוש נשיש בה' בעת בורעו יקבץ טלאיה ,
וברא על מכוון הר ציון ועל מקדאיה ,
הנה עבדי מחיל גוים יינקו משור תנחומיה ,
ברוך אתה ה' מנחם ציון בבניה *

ויענו המוני הסנאנים / בקול רננים *

שמוח תשמח צמירת רעים אהובים כאלה ,
כשמחך ליצירי כפיך בעדן גן בתחללה ,
תחת אלה ואלון כי טוב צילה ,
ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה *

ויענו גדולי חיות הקודש כנסיות חליפות חליפות / לשורר
שנצח חופות *

ברוך אתה אשר ברא שמהת לבב לעם סגרה ,
קל מהר יבשר בחוצות מחוז יבוס לשבי הנולדה ,
קול ששון ישמח בחופת ענן יומם וערפל חתולה ,
קול שמחה בחופת עשן לצרי עין בעשן יכלה ,
קול חתן ישיש אלהים בחופת נגה סביב לה ,
קול כללה בחופת אש להבה לסלר בהילה מהנרולה ,
קול מצהלו חתני בחופות כבוד וסוכה מהי לצילה ,
ברוך אתה ה' משמח חתן עם הכלה :

העתק מספר "שירי תהלה"

המגיד מראשית אחרית: הוציא אסירים בכושרות:

לאלה דברי התנאים והברית:

מצד אחד בחור כארזים חבו ממתקים, לו משפטים ישרים חוקים. עיניו כיונים על אפיקים:

מצד השני הבתולה בתולת ישראל בת סננים ופחתים. נכדת עקור אשר הערה למות נפשו והייתו לממתים. גל נעול מעין חתים.

ר"ך החתן ישא את הבתולה בחופה וקדושין בקיל צהלה תשואות מלאה שמחה וששון. ועל מקראיה ענן יומם עשן.

ואל יברחו ואל יעלימו זה מזה רק ידורו באהבה ואחות וריעות הוא יקרא לה חבלי וגורלי. והיא תקרא לו אלהים חלי. ותקרא לו אישי ולא תקרא לו עוד בעלי:

החתן התחייב לסלק להכלה תרי"ג מצות וגחלק לשנים. רמ"ח עשה ושס"ה לא תעשה מצות ה' ברה מאירת עינים. והסילק יהא בשעה מחולת מחנים:

השליש המרוצה להצדדים הוא משה איש אלהים איש בשורה. ואחר מחולת מחנים יסלק להכלה קל מהרה. ויאמר ה' אל משה עלה אלי ואתנה לך ליחות האבן והתורה:

ואחריות קיבל השליש איש: זמונים. כשיקרה אונם נשבה או נשבר או ירדוף שלמונים. ויאמר ה' אל משה פסל לך שני ליחות אבנים כראשונים:

מתנות להכלה המיועדת לי מתנה טובה בבית גנוי הנעימה עלי רבה מהרבית: ואתני אליה בחיבת: ושמרו בני ישראל את השבת:

(כ"ח) ונחנות להכלם נחנס טונס צצית גמי סגור צחוס. ולא חסן לגויי הארצות לאוניהס. רק אליס חסן כי נוקרתס מזנע יסוכון אשר כוכן להצנתי מאל סכנתי חוסס. וסמנו צני יגראל את השננס לזווחס):

בגדי החתן עוטה אור בשלמה ענן לבושו ערפל חתולתו וכובע ישועה בראשו. עוו ותפארת במקדשו:

בגדי הכלה התחייבה א"ע שתהי' בבוקר בבוקר בצמר צחר מעוטפות. ומבורבלת

חנאים לחג השבועות

ומכורבלת בציצת על כנפות. ופארה חבוש עליה והיה למטפות:
מזונות התחייב החתן להכלה אשר אליו משולבת לחם חוקה כל עת אשר
בישימון מסוככת את המן אכלו עד כואם אל ארץ נושבת:
והמזונות אשר מוטל עליו, כה יהי משפטה בבוקר תשבע לחם חמדות
שלאנן ושלן. ויהי בערב ותעל השלן:

כל ימי משך המזונות התחייב לתת לה כל תשוקה. להאכילה ולהשקה.
להלבישה ולהנעילה הכל ישרים חוקה. שמלתה לא כלתה ורגלה
לא בצקה:

דירה בארץ אשר ה' נתן לה לרשת. ארץ הרים וגבעות ימים ויבשת.
ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:

זמן החתונה נ' ימים לחודש סיון באם הדרך או יבוא החתן ברכבו ובפרשיו
למקום פלוני. ובתולות אחריו טובאות המה קהל המוני. ויסעו מרפידים
ויבואו מדבר סיני:

כ"ז התחייב החתן להשמיע נעים ומירות להכלה אשר אותה עזק. להיות
דרך לחזיו קולות וברקים רצוא ושוב כמראה הבזק. בחצצרות וקול
שופר הולך וחזק:

מהמת עידור וקטט ח"ו אם תלכו נגד חוק המורשה יהיה ארצכם כנחושה.
כי היא לא אשתו והוא לא אישה.

(ואם יחזיק עינה ולנה לי לא חסיה שכולה. כי כך יקרה חפלי זה ולחלך נעולם
סוס עליך כחשש חסן על כלם)!

ע"ק מצד החתן שמים אשר רקעתי. וארץ אשר רקמתי מאתי. כי אם לא
בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי:

ע"ק מצד הכלה משה ואהרן המה ענוי ארץ. והמה יעמדו בפרץ. אם יהיה
המונים המונים בעמק החרוץ:

הצדדים מחויבים לפצות העיק שלא יגיעו להם היוק במפעלם. ויטו
לארץ מנלם. עוד כל ימי עולם:

וקיננו מן הצדדים. ומן העיק להתעלם זה עם זה באהבת דורים. עוד כל
ימי הארץ שפה אחת ודברים אחדים:

ישמח החתן עם הכלה טובת מראה ויפה עינים. ביום הוציאם מארץ
מצרים. בעבור ישמרו חוקי אלהים חיים. והכל שריר וקיים:

כתובה רחג השבועות

יש נוהגים לומר קודם קריאת ספר תורה

יִרְדּוּ דִּירֵי לַגִּנו לַעֲרוּגוֹת בְּשִׁמּוֹ, לַהֲתַעֲלֵם עִם בֵּת נָדִיב וּלְפָרוֹם, עֲלֶיהָ סִכַּת
שְׁלוֹמֹה, אֶפְרַיִן עֲשֵׂה לּוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה:

שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים נִטְשׁ וּפְרָשָׁיו וּרְכָבָהּ, וּבֵין שְׂרֵי אֵילַת אֲהֻבִים שֶׁם מְסִיבֹה,
בְּיוֹם הַתּוֹנֶתוֹ וּבְיוֹם שְׂמַחַת לְבוֹ:

רַעֲיָתִי יוֹנָתִי בָּאִי אֶתִּי לְרִבְרִיר וְאוֹלָם, כִּי לִמְעַנֵּךְ אֶעֱזוּב כָּל הַמּוֹנִי מַעֲלָה,
וְחִילָם, וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם

אִמְרָה אִיוֹמָה אַתְּ שְׂמַעְתָּ דֹרֶר שְׂמַעְתִּיהוּ, וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיהוּ יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ:

רַחֲמוּנָה נִתְרַצְתָּה מַחֲלוֹת הַמַּחֲנִים, וְנִגְדָּר נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע לְקַחְתָּ, שְׁשִׁים רַבּוֹא
עֲדֵי עָרִים, בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לַצֵּאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיְהִי הַקֶּשֶׁר אֲמִיץ עִם עִם זֶה קֵנָה בְּסִינִי, וְאַתְּ סִפְרָה הַמִּקְנָה וְהַחֲתוּם אֶקְרָא
בְּאֻזְנֵי הַמּוֹנִי, הִנֵּה הִיא בְּתוּבָה לִפְנֵי:

בְּשֵׁשִׁי בְּשַׁבַּת אֲגִיד אֶת הַרְשׁוֹם בְּכֹתֵב הַנִּשְׁתוֹן, יוֹם לַהֲנַחֵל אוֹהֲבֵיו תּוֹרָה
אֵל חַי נִחְבּוֹן, שֶׁשֶׁה יָמִים לְחֹדֶשׁ סִיּוֹן:

בְּיוֹם מְסִינִי בָּא זֹרַח מְשַׁעִיר אֵל נַעֲלָם, הוֹפִיעַ מֵהָר פֶּאֶרֶן עַל מַלְפֵי גוֹיִם
כָּלָם, לְשֹׁנֵת אֱלֹהִים וְאַרְבַּעַת מְאוֹת, וְאַרְבַּעִים וְשֵׁשׁ לְבִרְיַת עוֹלָם:

רַמְנִין שְׁאֵנוּ מְאִינִן וְקִהַל עֲדָתִי בְּכָל תְּפִיצוּתֶיהָ, פֶּה בְּאֶרֶץ הַלּוֹו בִּיד אֵל
נִתְּלוּ אֲשִׁוּתֶיהָ, כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נִהְרֹת יִכּוֹנְנָה:

אִיךְ הַחֲתָן שֶׁר שָׂרִים וְנִגִּיד נִגִּידִים, יַחִיד וּמִיּוֹחָד הוּא מוֹשִׁיב יַחֲדִים, חֲבוּ
מִמְתָּקִים וְכוֹלֵם מִחֲמָדִים:

אִמְרָה לִיקְרָה וְנַעֲמָה הִבֵּת רַבַּת מַעֲלוֹת, נִשְׁאָה הֵן בְּעֵינֵינוּ מִכָּל הַנָּשִׁים
וְהַבְּתוּלוֹת, יִפֶּה כְּלַבְנָה בְּרָה כַּחֲמָה אִיוֹמָה בְּנִדְגָלוֹת:

יָמִים רַבִּים תִּהְיֶי לִי וְאֵנִי אֲלִיךְ לְגוּאֵל, הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לָךְ פְּקוּדִים נַחֲמָדִים
מִזֶּהב עַל יַד יִקְוִיָּאֵל, הוּא לִי לְאַנְתּוֹ כֶּדֶת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

וְאַנָּה אֶקִּיר וְאוֹזֵן יִתִּיכִי וְאַכְסָה, כִּי אֲהִיָּה עִמָּךְ לְמַסְחֹר וּלְמַחֲסָה וּלְמַכְסָה,
וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶּא:

וַיְהִיבְנָה לְכִי מֵהָר בְּתוּלִיכִי, תּוֹרַת חֲכָם מְקִיר חַיִּים תַּחֲיִי אֶת וּבְנִיכִי,
הַרּוּפָא לְכָל תַּחֲלוּאִיכִי, הַגּוּאֵל מִשְׁחַת חַיִּיכִי:

וְצִבְיָאָה כִּלְתָּא דָּא וְהוּת לִיה לְאַנְתּוֹ, וּבְרִית עוֹלָם לְקֶשֶׁר אֲמִיץ בִּינֵיהֶם
שׁוֹת שְׁתֵּי יוֹמָם וְלֵילָה לֹא יִשְׁכּוּתִי:

כתובה לחג השבועות

וצבי חתנא דנא והוסיף על עקר כתובתה, מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש באורייתא וספרא וספרי ואנדה ותוספתא:

הקדים לה בתורת מוקדם רמח מצות עשה מהן לא ימishון, כי אם אותם יום יום ידרושון, את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון:

ועוד כתב לה בתורת מאוחר מצות לא תעשה נקדשו, למנין שלש מאות ושישים וחמשה פשו, מעשים אשר לא יעשו:

ודא נדוניא דהנעלת ליה כלתא דא לעלות ולראות, מאת אביה אדון הנפלאות, לב לדעת ואונים לשמו, ועינים לראות:

נמצא סך הכל בין כתובה ונדוניא וחקר כבודם, ותוספת ומאוחר ומוקדם את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

ורצה החתן לזכות את ישראל עם גורלו, ולהעלות נכסים אלו בפרי ישוה לו, שאם פחתו פחתו לו ואם הויתרו הויתרו לו:

וכבר עליו החתן אחריו שטר כתובה, להתפרעא מכל שפר ארג נכסין איש לו יהנה בה, מחץ ראש על ארץ רבה:

וקברו תרויהון תנאים נאים הכל בכתב נאספו אסוף, כל אחד מהם כאשר יקסוף, תנאי בית דין מראש ועד סוף:

מעשה ידיה לו ועליו כל תכשיטה, כלילה שירה עמה וביום הוט של חסד משוך עליה, תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשה:

והירושה כמנהג דת ידן על לוח חרותה מטובה הצפונה לצדיקים עין לא ראתה עלה נעלה וירשנו אוסה:

והדירה תורה בקרן זוית מעונה, כל הרוצה ליטול יטול סחרה ואתננה, וממדבד מתנה:

ושלא ישא אשה אחרת עליה מילדי נכרים הנלוות, כי אם בבת שעשועים ידבק ואותה ישים בלב ובחזות לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:

ושלא יניחה מתוך כעס והתרשלות, ולא יאכל עמה לחם עצלות, נוהג בחכמה ולאחוז בסכלות:

ושלא ימשכן כלי חמדה ולא ימכור, אך להרבות ספרים תמיד יזכור, אשת קנה ואל תמכור:

ושלא יצא למקום רחוק או בים ישים נתיבו, כי אם ספר תורה מונח נגד לבו, והיתה עמו וקרא בו:

וכל התנאים הללו שרירים וקיימים, כצבא השמים בשחק נרשמים, לעדי
עד ול'עולמי עולמים:
ונשבע החתן לקיים כל דבר להמונו, ולהנחיל יש לאוהביו ולעושי רצונו,
נשבע יי בימינו:
וקנה החתן קנינים חמשה, ומהם תורה ותעודה וסגולה מאורשה, והוציא
את האבן הראשה:
יראו צדיקים וישמחו ויאכלו את פרים, בתעודה ארוכה מארץ מדה ורחבה
מנינים, והכל שריר ובריר וקיים:
ויקם עדות ביעקב, ותורה שם בישראל במרץ, ואמר להקים גדריה מאין
פורץ פרץ, ואעירה לי עדים נאמנים את השמים ואת הארץ:
ישמח חתן עם כלה לקחה לו לגורלו, וישמח לב כלה בבעל נעוריה,
ותאמר למהללו, אשרי העם שכבה לו:

הנהגת ודרך האדם אשר יעשה אותם וחי בהם כזה וכבא
(א) בהקין משינתו יטול ידיו ג'פ כמכואר בשו'ע או'ח ויאמר מודה אני וכ'
וירים ידיו למעלה כמו שנאמר הרימותי ידי אל ד', כלומר שרשותו
ובוחותיו כמו ויקח כל ארצו מידו הכל בלתי לד' לבדו ויקבל על עצמו
שכל המעשים ודיבורים יהי הכל לכבוד השי' כי הכל בתר רישא גרירא
והתחלה בכל דבר הוא העושה מחצה.
(ב) שיל'ת הוא כלל גדול כו' כמי'ש הרמא ולל'ה באו'ח ס' א' ולכה'פ
בעת התפילה ולכל הפחות בהזכרת ד' בכל ברכה ובק'ש ולא יעבור
וזה סגולה גדולה לשמירה ולהצלחה כמשפ'י מורי ולל'ה פסוק והי' חייך
תלואים לך מנגד וגו' כי השנחה ס'בת הדביקות כמו שנאמר ולדבקה בו כי
הוא חייך ואורך ימ'ך וזהו והי' חייך דהיינו הקב'ה תלואים לך מנגד שחקים
שויתי ד' לנגדי תמיד ועי'כ תניע ליראת ד' כמי'ש שם הרמא ולל'ה
ומיד יניע אליו ה'יראה ופחד ד' וזהו ופחדת לילה ויומם, ועי'כ ולא תאמין
בחי'ך שתהי' בכחי' צדיק שהקב'ה נזיר וצדיק מבטל ודפח'ח.

הדור הזה קודש

והשתא הא קב"ה הבא ואיתי עם אינון צדיקייא דבגנתא דערין מה
דלא אערעב אדרא. וקב"ה בעי ביקריהון דצדיקייא יתיר. מיקרא
דיליה דבתיב בירבעם. דהוה מקרא. ומפלח לעז. וקב"ה אורין
ליה וכוון דאוישיט. ודיה לקבלי דעדו נביאה. אתייבש ידי דבתיב
ותייבש ידו. ועל דפלח לעז. ולא בתיב אלא על דאוישיט ידי לעד
נביאה והשתא קב"ה בעי ביקרא דיל וכלהו אתאן עמיה :

וְהַיְתִיבוּהוּ ה' לֵעַ"כ מַלְאֲכֵי מַעְלָה : וְהִשְׁתָּא ב' דַּעֲרָן . וְלֵעַ"ע הִקְבִּ"ה יֵשׁ כְּאֵן עִם הַדְרִיק
 קִבְּ"ע : מַה ב'ו' בְּאֶדְרָא . וְכֹה לֹא הִיָּה בְּזִמְן הַאֲדָרָא הַגָּדוֹל : וְקִבְ"ה ב'ו' דִּילִי . הִקְבִּ"ה חַפ
 כְּכֹדֶס וְיִתְרָא מְכַבְּדוֹ כְּכִיכּוֹל : וּמַפְלָח . הִי עֹבֵד לֵעַ"ו : אֲדָרָךְ לִי : הִי מֵאֲרִיךְ אִסְו . ו
 הִי מַעֲנִישׁ : וְכִיוֹן ב'ו' יִדּו . וְכֹאשֶׁר הוֹשִׁיעַ יִרְבְּעִם אֲחֵידוֹ נִגְדַּה הַגְּבִיָּא נִתְיַיֵּב יִדּו . אֲשֶׁר
 חִירַע לוֹ כְּעֵבְדוֹ לֵעַ"ו : וְהִשְׁתָּא ב' עֲמִידָה . וְלֵעַ"ע הוּא רֹכֵחַ כְּכַבֻּדִּינו . וְכָל הַצְרוּקִים ב'
 עֲמִו . וְהוּא עַתְרָן לִפְנֵי ית' (עַד כְּאֵן הַאֲדָרָא) : וְאֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים נִגְבּוֹ לְזִמְרָא כָּל
 הַקְדוּשָׁה הִיא הַאֲדָרָא וְזֶה וו . לְהַבְרוּתֵינוּ שֶׁ"נַּעֲמַק לִימֻד הַתּוֹרָה לְשִׁמְחָה . קוֹל דּוֹדֵי דְּו
 עַל סַחֲמִינו . וְחִסְרָה שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנו : וְזֶה הוּא עַתְרָן לְקַבֵּל תַּפְלִיתֵנו . כִּן יְהִי רַצוֹנוֹ
 לְרַחֲמֵנו . וְתִהְיֶה וְיִחְיֶה לְגַאֲלֵנו . בְּחִסְרָה בִּימֵינו . יִיעֹבֵד לָנוּ הַחֲתִימָה . לְעֵבְדוֹ כְּמִית
 יִמִּיתָה . בְּדִמְלִילָה וְרַחֲמָה . בְּרוּךְ נֹתָן לֵיעֶף כַּח' וְלֶאֱלָן אֲוִינִים יִרְבֵּה עֲצָמָה . אֲחֵן :

מלאות נוסח כתובה לחן השבועות המדמות על זיווג קב"ה וכב"ה
בשש בשבת אשר ימים למד סיון שנת אלים וארבע מאות ושמונה וארבעים לב"ה איך התקן חתן
הקב"ה אחר להקל במלכות ימי' כנסת ישראל הוי' לי לאינתי כרת משה וישראל. ותהי' לי סגן
מכל העמים בי אנכי וי' אהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים ומית עבדים: ואנא אוקיר (אזניו). ואולי יו
לבדך ושכנת את וי' אהיך לכן לא יהי' כך אלהים אמרים: ואפרנס יתיכי לבי. וני מדבק ובשמי חתן
באחת ואמנה. אך והנהכל משא את ש"י אהיך לשא: כהלכת גוברין והורדין. דכלשין שנת
המעשה ובינים השש ימות לכן זכור את יום השבת לקדשו: דמקורין חזין ומפרנסין לגמיהון: דקוסא
אני אקיר את למד ועי' דכחו כן הספיקו לך אבנאך לכן כפר את אבך ואת אמן: ויהיבאל לך
מזה ומורה חור אשר הוצאתיך ממצרים ולי' כי קיא מין ואורן ומין וכל המורק משמו עול תורה חתן
בנפשו לכן השמר לבד מעבור על לאוהא מרצח: מורה בתוליכו כסף. מכסוף לשבת בית לשמוח בלי
בעורף ולא תמסך: דמיו ליכי ודבורי' אלא. כל מה שאתה מדוניס בע"ה הוא בזכות עסק השורה שאל
אוכל פירות' בע"ה והקיר הקמת לגמ' כב' ולכן תהי' כל מ"מ שכל באמונה ולא תגוב: מונוני
ובשמי יכי וס' מקויכי: אחת לך. אך ק' על מה לאס ישע גבר ומהי' עד מהמר חתמך אמונה וישראל
היה לא מענה ברע עד שא: ומועיל גונויכו בלחם כל ארעא. ותכל' נפשו ותשמי' בגלך ממין
סמך כל אשר לרע: וצריאת כלמא דא וכוח' לי לאינתי. כי עמא ואחרת נעשה וכשמי: ודן גונו
הנעלה לי בכסף ואבד ותכשיטין. לקיים כל מה דכעוב ככ"ר ספרים ע"ד עוב לי תורת פיר מאלהי
ובסף וכל ספרים לא יאוו בה: תמא דלבושא. בקיום מצות צדיק' על כנפי צדיקים: בצומח' דירה
ובחבתם על חוונות ביתך וכשעריך: ובשמי' דערסא. בק"ש שכל המטה ובחזו ממלח' בצבר' נפשו
שם צדי' הכי' כמות בר קיש ומצנפת ואבנע ומכנסים: הכל קבל עליו חתן דין. במרי' ג' מצות אקיר
דנורא להפליגו ממדבר ממנה: וצני חתן דין להוסיף לה פור מילי'. תורה שבע"פ וכל מה שעתה
להפליג על כל קץ תלי מלים על הלכות: אך הכל גונוני דין ותוספתא דא קבל הקמן להפליג ממ
ארץ נכסין. להקפיד ש"י עולמות לכל צדיק וצדיק: וקיינון. דלית לי פחות שמיא להתפרע מנאי: ג'
אשר ימים למד סיון שנת אלים וארבע מאות ושמונה וארבעים לב"ה איך התקן חתן

נקראו ראשית תבואתו והתורה נשלמה בכל ישראל, שירד עניו, משרע"ה, שירות הרבה, האוינו השמים, וי"א מזמורים בתילים כנגד י"א שבטים שבירכן, תורה תמיסה, נתן הקב"ה הנקרא תמים לשבטי' שנא' במ כלך יפה רעיתי ומום אין כך וכתוב תמים תהיה עם ה' אלהיך והתורה נקראת עץ חיים ומי שלומדה כאלו אכל מעץ החיים שבגן עדן ויוכה לגן עדן להיות חי לעולם, ינחלו עושיהם, שנ' ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לעושיהם פירוש לעושה ולומד תורה לשמה, הפיט פתח אוהרה וסיים לעולם ועד כמו במרע"ה פתח או ישיר וסיים ה' ימלוך לעולם ועד כי ג' פרשיות בתורה כנגד ג' עדין גי' קכ"ד וב' של בגן הרי קכ"ו כנגד סיום אותיות ה' חומשי תורה במצרי"ם מסעיה"ם סינ"י יריחו ישראל ל הרי קכ"ו.

כדי לעשות עונג לכל אחד ואחד אשר ילמוד בספר הזה הבאתי לדפוס איזה גליונות מר' ישראל נאנארי בעהמ"ח ספר, זמירות ישראל.

סדר

תנאים ראשונים מחג הפסח

ותנאים אחרונים מחג השבועות

וסדר הכתובה לחג השבועות

ותוספת כתובה לחג השבועות

בין ישראל לאביהם שבשמים המיוחסים להרב ר' ישראל נאנארי אשר היה מורה צדק בק' עזה, בעהמ"ח ספר זמירות ישראל ובעל הפיוט זמר יה רבון עלם, בן הרב החסיד מו"ה משה ולה"ה, וכתבו משם האר"י ז"ל אשר שירותיו חשובים בשמים.

תנאים ראשונים לחג הפסח.

זכר טוב זכרני, כי נקראתי למלך, ואמר תחתן בי ותהי שר ופלך, תשואות חן לך, אך תמיכי דרכך ואל תקשי בריב ומצה, ותעזוב בוגדך ותוציא החוצה, כי יפה את רעיתי בתרצה, ברית עולם כרתי אני חכצלת השרון, ערוכה בהכשר ויתרון, עם אלה מתימן יבא וקדוש מהר פארן, (וצריך לאומרה בכוונה גדולה).

המניד מראשית אחרית, הוציא אסורים בכושדות, ואלה דברי הברית, מצד אחד בחור כארוים, חבו ממתיקים, לו משפטים ישרים וחוקים, עיניו כיונים על אפיקים, מצד השני הבתולה בתולת ישראל בת סגנים ופחתים, נכדת עקור אשר הערה למות נפשו וחיותו לממתיים, גן נעול מעין חתום.

ר"ך החתן ישא את הבתולה בחופה וקידושין בקול צהלה תשיאות מלאה שמחה וששון, ועל מקראי ענן יומם עשן, ואל יבריחו ואל יעלימו זה

מזה רק ידורו באהבה ואחוה וריעות. הוא יקרא לה חבלי וגורלי והיא תקרא
 לו אלקים חילי. ותקרא לו אישי ולא תקרא לו עוד בעלי. החתן התחייב
 לסלק להכלה תרי"ג מצות ונחלק לשנים. רמ"ח עשה ושס"ה ל"ת מצות ד'
 ברה מאירת עינים. והסילוק יהיה בשעת מחולת מחנים. השליש המרוצה
 להצדדים. הוא משה איש אלקים איש בשורה. ואחר מחולת מחנים יסלק
 להכלה קל מהרה. ויאמר ד' אל משה עלה אלי ההרה ואתנה לך לוחות
 האבן והתורה. ואחריות קיבל השליש איש אמונים כשיקרה אונס נשבה או
 נשבר או ירדוף שלמונים. ויאמר ד' אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשונים. מתנות להכלה המיועדת לו מתנה טובה בבית גנוי הנעימה עלי
 רבה מהרביה. ואתן אלי' בחיבת ושמו בני ישראל את השבת. [נ"א מתנות
 להכלה מתנה טובה בבית גנוי סגור בחותם ולא אתן לגויי הארצות לאומתם
 כי אלי' אתן כי נקראה זרע ישורן אשר כן אהבתי מאז הכרתי אותם ושמו
 בני ישראל את השבת לזכרתם]. בגדי החתן עוטה אור כשלמה ענן לבושו.
 ערפל חתולתו וכובע ישועה בראשו. עוז ותפארת במקדשו. בגדי הכלה
 התחייבה א"ע להתעטף בבוקר בבוקר בצמרי צחר מהיפות ומכורבלות
 בציצית על כנפות. ופארה חבוש עליה והיו לטוטפות: מוונות התחייב
 החתן להכלה אשר אליו משולבת. לחם חוקה כל עת אשר בישמון מסובבת.
 את המן אכלו עד בואם אל ארץ נושבת. ומוונות אשר מוטל עליו. כה יהיה
 משפטם. בבוקר תשבע לחם חמדות שאנן ושלוו. ויהי בערב ותעל השליו.
 כל ימי משך המוונות התחייב לתת לה כל תשוקה. להאכילה ולהשקה
 להלבישה ולהנעילה הכל ישלים כחוקה. שמלתה לא בלתה ורגלה לא בצקה.
 דירה בארץ אשר ד' נתן לה לרשת ארץ הרים ובקעות ימים ויבשת. ארץ
 אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחושת. זמן החתונה ו' ימים לחודש סיון
 באם הדרך או יבוא החתן ברכבו ובפרשיו למקום פלוני. ובתולות אחד-י
 מובאות שמה קהל המוני. ויסעו מרפידים ויבואו מדבר סיני. כ"ז התחייב
 החתן להשמיע נעים ומירות להכלה אשר אותה עזק. להיות דרך לחזיו
 קולות וברקים רצוא ושוב כמראה הבזק. כחצוצרות וקול שופר הולך וחזק.
 מחמת עידור וקימוט ח"ו אם תלכו נגד חוק המורשה יהי' ארצכם כנחושה.
 כי היא לא אשתו והוא לא אישה: ע"ק מצד החתן שמים אש רקעתי וארץ
 אשר רקמתי מאתי. כי אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא
 שמתי. ע"ק מצד הכלה. משה ואהרן המה ענוי ארץ. והמה יעמדו בפרץ.
 אם יהי' המונים המונים בעמך החרוץ. הצדדים מחויבים לפצות הע"ק
 להתעלם זה עם זה באהבת דודים. עוד כל ימי הארץ שפה אחת ודברים
 אחדים. ישמח החתן עם הכלה טובת מראה ויפה עינים ביום הוציאם מארץ
 מצרים בעביר ישמרו חוקי אלקים חיים:

והבך שריר וקיים

מליך התנאים לחג הפסח.

תנאים אחרונים לתג השבועות.

המניד מראשית אחרית. הוא יתן שם טוב ושארית לאלה דברי התנאים והברית. שנדברו והותנו בין שני הצדדים לשם ולתפארת. היינו מצד האחד יחיד ומיוחד בורא כל. חכם קדמון עילת העילות וסיבת הסיבות. העומד מצד עצמו עצם כבודו שאין לשער ולדמות בכל מיני מראות וצורות. ומצד השני ה"ה כנסת ישראל כלה קרואה בנעימה עטרת תפארת מסרוניתא קדישתא עלימתא קדישתא שפירתא יפה כלבנה. ברה כחמה. זוהר זריק ניצוצין ומכהיק כברק לעינים בת מלכים יחסי ארץ חמה אבות הקדושים ובמלכות בית דוד ושלמה היא מעוטרה ומהודרת. העומדת מצד עצמה עצם אלקות סוף מעשה תחילת המחשבה מדת מלכות קדישתא סוד תורה שבע"פ סופא דכל דרגין קדישין ועיקרא דכל דרגין והצינורות:

ר"ד הבחור כארוזים בחורו של עולם התחתון הקדוש ממהקב"ה ישא למז"ט את בתולת ישראל שכינתא קדישא בחופה וקידושין כדת משה וישראל ואל יבריהו ואל יעלימו לא זה מזו ולא זו מזה מראשית ועד אחרית רק תמיד פניהם איש אל אחיו באהבה ואחוה וריעות דלא מתפרשין דא מן דא וישלמו בשונאיהן וזר אל יתערב וערל וממא אל ינע ומפריד אלוף אל יראה במאורות רק תמיד ספיר גזרתם יחד מאירים:

החתן הנ"ל התחייב א"ע להכנים כל אשר האציל וברא ויצר ועשה הכל ולמענה ולמען התורה הקדושה כמו שעשה כמעמד הר סיני הרכון שמים שמי השמים וכל צבאם ואשר הקנס בזרת (ע"ש הפסוק אם לא בריתי יוםם ולילה וכו') וסילק תיכף ששה מאות ושלוש עשרה מאורות הגדולים ליד השליש המרוצה לשני הצדדים ה"ה הרעי' מהימנא משה רבנו רבן של כל הנביאים ושל מלאכי השרת והתחייב ליתן שכר טוב עליהם רב טוב הצפון אשר עין לא ראתה אלקים זולתך והתחייב א"ע לסבל סבלונות לסבול כנסת ישראל עד סוף כל הדורות להיות לך ממלכת כהנים וגוי קדוש לבלתי החליפם באומה אחרת ולהביאם לציון עיר מלוכה וגברת. והתחייב א"ע להלביש בעשרה לבושין המה עשרה כתבי קדישין ולהריק להם שפע וברכה והיים למשמרת. מתנות להכלה הכנ"י נזם זהב בקע משקלו אלו שקלי ישראל שהם כופר עליהם מכפרת ושני צמידים אלו שני לוחות הברית עטרה משקלם אלו עשרת הדברות ומרגליות טובה הלוייה בצוארה זו חכמת אלקית ידיעת שמותיו וחיפוש גנויו והשנחתיו והשגותיו לעולם יכולתו והחיותו והשגותו והשפעתו על כל הנביאים רגע במימרא בלי נעדרת צעם המבכע הנקרא נוביל התלוייה במרגליות הוא חכמת הפילוסופיא וחכמת הכבוע הגופניות ומקרים אשר תלוייה בהכמת התורה אשר היא בין העמים לכבוד ולתפארת ועטרת זהב בראשה צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשם. כבעת קידושין אלו שלשה כריכות של רצועה באצבע האמצעי חוץ סבלונות

קמנים זה עובי הנשמים מתענוגי עוה"ז אשר הם הכנה לעבודת הבורא
ית"ש הכתובים (בפרש' בחקיתי בפי' האלשיך) בספר התורה הנהגה למגזירות
הכלה הנ"ל התחייבה א"ע להכניס כל אשר לה למסור לבנה ונפשה על
התובה ועל העבודה בדביקה חשיקה בדחילו ורחיכו וסילקה תיבה
ליד השליש מרוצה הנ"ל שהקדימה נעשה לנשמע.

ואלה הבגדים אשר הלביש א"ע בגדי כבוד ותפארת ליו"ט מאורות הגדולים
הנעשים ע"י מצית הנעשים בשבת חוץ בגדי חול חולץ
הוא לה לבטל הפסוק והגית וכו'. בגדי לבן כמאמר שלהע"ה בכל עת
יהיו בגדיך לבנים, צעפים ורדידים זו מעשה חידודים לחלוקא דרבנן. מטה
מוצעת זו מטהו של שהמע"ה ששים גבורים סביב לה. מתנות להחתן הנ"ל
כובע ישועה בראשו שיש בו שער לבן ושחרית תפילתן של ישראל הנעשה
כתר בראשו וחומש מצופה כסף זו חמשה חומשי תורה ומצופין בפירושים
שונים בפרד"ס ולדקדק בהם היטב ולדבר דבר על אופניו. עיר מתנה
להחתן הנ"ל יופא טובה עם עור של שועל דהיינו לעשות מעשים של שועלים
שדרכיהם להיות משכילים בדרכיהם וטבעם להיות פונים תמיד אחוריהם
כך כל עובדי השם תמיד דרכיהם להיות משכילים וטבעם להיות פונים
לאחוריהם תמיד מכל צד לבלי היות מחשבתם פסול ופני' בדרך השם.

והחתן הנ"ל התחייב א"ע ליתן מזונות להכלה סמרתיתא קדישא ושושבינא
כל ימי חייהם הן מזוני רוחני והן מזוני גשמי. וד"כ בזה ובכא
ישמר שילם ושמר חליצה לחלצה מכל צרתה והחתונה תהיה למז"ט בשש
בשבת בחדש סיון שנת שני אלפים וארבע מאות ושמונה ושמנים לבריאת
עולם על הוצאת החתן להוציא קולות וברקים ולפידים בוערים ורקיעים
נוטפים כל מיני בשמים לשמות הנשיאים והברחנים וצוחקים המה מלאכי
השרת שנאמר מלכי צבאות יורדין כו' במזמיני חתן וכלה והכלי זמר המה
נעימות הנגלים ושרפים ואופנים לשררות. ומחמת עידור וקטט ח"ו יתנהגו
בתקנות צום בעל בכי בתשובה ומעשים טובים וקיבלה עליה הכלה לשמח
בכל מיני שירות ותשבחות אחד קריאת כל הנשכחות ובעל השמחה ממעט
יסלק לכל אחד הוצאותיו וחסרונו ישמע חכם ויוסף לקח ומגדנות. קנם מצו
העובר לצד המקיים דהיינו מצד כנ"י כאשר מצד החתן כל יפול דבר ארצה
ע"ק מצד החתן כל צבא השמים ושרפים ואופנים לכל שמהן וכינויין וספר
קדישין. ערב קבלן מצד הכלה צדיקי הדור ותינוקות של בית רבן והצדדים
מחויבים לפצות את הערבים לכל יגיע להם שום נזק ח"ו וקניא כן החתן
קנין חמשה חומשי תורה והעודה ארוכה מארץ כדור ורחבה כני ים.

והכל שריר ומיים

עד הראשון

נאום **השמים ושמי השמים**

נאום **הארץ וכל אשר בה והימים וכל אשר בהם**

והכהנים והעם העומדים בעזרה פה במקדש מעט כלם יענו ויאמרו מזי
השם אחד ושמו אחד. אשרי העם שכבה לו אשרי העם שד' אלוקי

לשמחת דודי צח דגול מרבבה. אשורר בנועם זאת הכתובה, שמע ידיד
זהט אוניך. הקורא את כתובה הזאת לפניך. בזכותה תמהר גאולה בניך. בישועה
ימינך בנחת ושיבה.

יחד ידיד לגנו. לערונה בשמי. להתעלם עם בת נדיב ולפרוס עליה
סוכת שלומי
שרפים ואיפנים נכש ופרשיי ורכבני. ובין שמחת אילת אהבים שם
מסיבי
רעיתי יינתי בואי אתי לדביר יאילם. כי למענך אעזוב כל המוני מעלה
וחילם
וארשתוך לי לעולם.

אמרה איימה את שמיעת דוד שמעתיהו ואהבת עולם אהבתיהו
ישקני מנשיקות פיהו.
לחופה נתרצתה מחולת המחנים. ובגנר נעשה ושמע לקחה ששים רבוא
עדי עדיים
יהי הקשר אמיץ עם עם זו קנה בסיני. ואת ספר המקנה והחתום אקרא
באזני המוני
בששי בשבת אניד את הרשום בכתב הנשתון. יום להנחיל אוהביו תורה
אל חי נתכון
כיום בא מסיני וזרח משעיר אל נעלם. הופיע מהר פארן על עמים כלם
בשנת אלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה לב"ע.
למנין שאנו מונין וקהל עדתי בכל תפוצותיה. פה בארץ הלזו ביד אל נתלו
אשיותיה.
איך החתן שר שרים ונגיד נגידים יחיד ומיוחד הוא מושיב יחידיים

חכו ממתקים וכלו מחמדים.
אמר ליקרה ונעימה הבת רבות מעלות נשאה חן בעיניו מכל הנשים
והבתולות
ימים רבים תהיי לי ואני אליך לגואל. הנה שלחתי לך פקודים נחמדים
מזהב על יד יקותיאל.
ואנא אוקיר ואזין יתיכי ואכסה. כי אהי' עמך למסתור ולמחסה ולמכסה
והוכן בחסד כסא.

ויהיבנא ליכי מזהר בתוליכי. תורת חכם מקור חיים תהיי את ובנייכי.
הרופא לכל תחלואיכי. הגואל משחת חייכי.
וצביאה בלחא דא יהות ליה לאנתו וברית עולם לקשר אמיץ ביניהם שות
שתו
וצבי חתנא דא. והוסיף על עיקר כתובתא. מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש
באורייתא
הקדים לה בתורת מוקדם רמ"ח מצות עשה מהן לא ימישון. כי אם אותן
יום יום ידרושון. את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.

ועוד כתב לה בתורת מאוחר מצות ל"ת נקדשו. למנן שלש מאות ישישים
וחמשה פשו

ורא נדוני' דהנעלת ליה כלתא דא לעלות ולראות. את אביה ארין הנפלאה
לב לדעת. ואזנים לשמוע. ועינים לראות.

נמצא ס"ה בין כתובה ונדוני' וחקר כבודם. ותוספת ומאוחר ומוקדם.

את אלקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם.

ורצה החתן לזכות את ישראל עם גדולו ולהעלות גבסים אלו בפרי ישוב
שום פהתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לו.

וקבל עליו החתן אחריות שטר כתובה. להתפרע מכל שפר ארנ נבסין אשו
לא יהנה בה מחץ ראש על ארץ רבה.

וקבלו תרוייהון תנאים נאים. הכל בכתב נאספו אסוף כל אחד מהם כאשו
יכסוף. תנאי בית דין מראש ועד סוף.

מעשה ידיה לו ועליו כל תכשימיה. בלילה שירה עמה וביום חוט של חסד
משוך עליה תנו לה מפרי ידיה והללוה בשערים מעשיה.

והירושה כמנהג דת על לוח חרותה. משוב הצפונה לצדיקים עין לא ראתה
עלה נעלה וירשנו אותה.

והדירה תורה בקרן זוית מעונה. כל הרוצה ליטול יטול כתר ואתננה.

ומסדבר מתנה

ושלא ישא אשה אחרת עליה מילרי מצרים הנלוות כ"א בבת שעשועים
ירבק ואותה ישים בלב ובחזות לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
ושלא יניחנה מתוך כעס והתרשלות ולא יאכל עמה לחם עצלות.

נוהג בחכמה ולאחוז בסכלות.

ושלא ימשכן כלי חסדה ולא ימכור אך להרבות ספרים תמיד יזכור.

אמת קנה ואל תמכור.

ושלא יצא למקום רחוק או בים ישים נתיבו. כי אם ספר תורה מונח כנגד
לבו והיתה עמו וקרא בו.

וכל התנאים הללו שרירים וקיימים. כצבא השמים בשחק נרשמים

לעדי עד ולעולמי עולמים.

ונשבע החתן לקיים כל דבר להמונו. ולהנחיל יש לאוהביו ולעושי רצוני

נשבע ד' בימינו

וקנה החתן קנינים חמשה. ומהם תורה ותעודה ומגלה מאורשה.

והוציא את האבן הראשה.

יראו צדיקים וישמחו ויאכלו את פרים. בתעודה ארוכה מארץ מדה ורחבה
מני ים. והכל שריר ובריר וקיים.

ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל במרץ ואמר להקים גדריה מאין פורץ
ואעידה לי עדים נאמנים את השמים ואת הארץ

ישמח חתן עם כלה. לקח לו לגורלו. ישמח לב כלה בבעל נעוריה. ותאמר
למהללו אשרי העם שכבה לו.

כתובה לחג השבועות.

ורח משעיר והופיע מחר פארן אל עולם להתעלם דודים עם בת
נדיב למלאות משאלם. ועם כל קדישין פרס סוכת שלום. אלים
ואופנים רכב ופרשים. והנה על פני השרה נמושים. ויצפה לראות
מה ידבר דודי לרעיתי היפה בָּשִׁים. בית זבול בנה בהר הכור
נבעת הלבונה. ובה אמר דודי יונתי רעיתי. קרב אצלי עד הנה
וארשתך לי באמונה. כה ענתה איומה את שמועה דודי שמעתי
הן ממעונין. והטבתי דרכי לבקש אהבה מלפניו. אמרתי אעלה
בתמר אוחזה בסנסניו. הנה לחופה יצאה חיש קל מהר. וימהרנה
לו לאשה ויקדש ויטהר. ויחן ישראל נגד ההר. נפלאה אהבה
ביניהם ערוכות ושמורות בדברי הבירה הכרות. והמכתב מכתב
אלקים הוא חרות.

בששי בשבת בחודש השלישי לצאת בני ישראל ממצרים היום. אל חי עשה
ביום. להנחילם אדר היקר ששה ימים לחודש סיון. שנת אלפים
ארבע מאות ושמנה וארבעים לבריאת עולם. למנין שאנו מניין כאן בכל
מחניים. פה תבל וקצוי איים כי ד' יסד ארץ וימינו מפחה שמים. איך
החתן נגיד נגידים. שר שרים לו תלתלים שחורות. אמרו אמרות מהורות
נמצא מאור עזרה בצרות. אמר להדא בתולתא יפיפי' לא עממה ארוים
נושאת חן בעיני כל רואי' בשאון עליונים. נאו לחיי' בתורים צוארה בחרוזים.
הוי לי לאנתו כדת משה וישראל וחקותיך על כפים. ותהיי לי סגולה מכל
העמים ואיים. אנכי ד' אלקיך אשר הוצאתיך. מארץ מצרים ואנא אוקיר
אווין ושמנת עבית כשית השמר פן יפתה לבבך לחרשי צירים. זכור את
הדברים. לא יהי' לך אלהים אחרים. ואפרנס יתיכי ליכי ועל לבך אהי'
נרשם ובי תרכב ובי השבע באמת ואמונה ואל תאשם. לא תשא את שם.
כהלכות גוברין יהודאין דפלחין ששת ימי המעשה וביום השביעי ירגיעו
וינפשו כל אחד מקצירו וחרישו. זכור את יום השבת לקדשו. דמוקרין וזנין
וספרנסין לנשיהון בקושמא אף אני אברך את לחמך ומימך ע"כ כבד ד'
מהונך וימלא אסמך. כבד את אביך ואת אמך. ויהיבנא לך נר מצוה ותורה
אור מצוחצח. ובאהבתה תשנה נצח. ודברייך בנחת ישמעון ואל תפתח פיך
כרצח. לא תרצח. מוהר בתולייכי כסף תכנף לביתך כתפארת אדם לשבת
בית וכאשה המנאפת שמרה נשף אל השאוף ותשמור מאף לא תנאף. רחוי
ליכי מדאורייתא ובתורה תשנה או בשיבה תנוב ואל תשית לב אל חיל כי
ינוב. לא תננוב. מווייכי וכסותייכי וספוקייכי אתן לך למנה. השמר פן על
פת לחם יפשע גבר ותהי' עד מסהר סכחש אמונה. לא תענה. ומיעל

לזוהיכי כאורח כל ארעא ושמן מלפני לא יכרת ולא ישמר, ותגל נפשך
 בהלקך תמיד, לא תחמור, ועציאת כלתא דא והיית לי' לאנתו ולקיים החזון
 והקדימה פיה לאוזן, וענתה ואמרה נעשה ונשמע בחפזן, ודין נדוני'
 דהנעלה לי' בכסף וזהב ותכשיטין לשמיר כ"ד ספרים הנחמדים מחוטבית
 אטון, כי נעים כי תשמרם בכמן, במנא דלבושא גדילים תעשינה, בשימושי-
 דירה מוזהב בית אשר הוא חונה, כי מלאך ד' סביב יחנה, בשימושי דערסא
 בחדר המטות, ערשנו רעננה, משם יסבות ד' שוכן מעינה, עתרת ישועות מי-
 מנה, כבגדי פשתן פארי פשתן ומכנסי פשתן ילבשו כהנינו וחסידיך ירננו, בהר
 מרים מראשון מקום מקדשינו, הכל קיבל עליו חתן דנן בתרי"ג זקוקין דנורין
 להנחילם ממדבר מתנה, לקיים על ידיהן אשיות ארץ על כנה, כי ד' יתן
 חכמה מפיו דעת וחכונה (ג"א), הכל קיבל עליו חתן דנן בתרי"ג זקוקי
 דנורין להנחילם בחבל נמרץ, חוקים ומשפטים פרוץ יפרוץ כי טוב סחרה
 מסחור כסף ותביאתה מחירן) וצבי חתן דנן והוסיף לה עוד מדילי' ולהניח
 ברכות חוקים מה שעתידיים להתחדש ממי הברכות על כל קוץ וקוץ תלי-
 תלים של הלכות, ס"ה נדוני' דין ותוספתא דא אשר אישתך השמר לכל
 ינעו מעגלותיך, בכל דרכיך דעה והוא יישר אורחותיך, וקיבל החתן להתפרע
 משפר ארג נכסין להביאך אל ארץ הכנעני, ובתוכך אתן משכני, משם
 אתקנך ותהי חותם על יד ימיני, (ע"כ מר' ישראל נאנארא)

(חנוך לנער על פי דרכי גם כי יזקין לא יבור סמנו, (משלי כ"ו ב'))

תורה — בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים.

נביאים — יהושע, שופטים, שמואל א', שמואל ב', מלכים א', מלכים ב',
 ישעיה, ירמיה, יחזקאל, הושע, יואל, עמוס, עובדיה, יונה, מיכה,
 נחום, חבקוק, צפניה, חגי, זכריה, מלאכי.

כתובים — תהלים, משלי, איוב, שיר השירים, רות איכה, קהלת, אסתר,
 דניאל, עזרא, נחמיה, דברי הימים א', דברי הימים ב'.

זרעים — ברכות, פאה, רמאי, כלאים, שביעית, תרומות, מעשרות, מעשר-
 שני, חלה, ערלה, בכורים.

מועד — שבת, ערובין, פסחים, שקלים, יומא, סוכה, פיצה, ראש השנה,
 תענית, מגילה, מועד קטן חגיגה.

נשים — יבמות, כתובות, נדרים, נזיר, כוטה, גטין, קדושין.

נזיקין — בבא קמא, בבא מציעא, בבא בתרא, סנהדרין, מכות, שבועות,
 עדיות, עבודה זרה, אבות, הוריות.

קדשים — זבחים, מנחות, חולין, בכורות, ערכין, תמורה, כריתות, מעילה,
 תמיד, מדות, קנים.

טהרות — כלים, אהלות, נגעים, פרה, טהרות, מקואות, נדה, מכשירין,
 זביב, טבול יום, ידים, עוקצים.